

Forfatter: Bødtcher, Ludvig

Titel: Udrag fra PIAZZA BARBERINA

Citation: Bødtcher, Ludvig: "Samlede Digte", i Bødtcher, Ludvig: *Samlede Digte*, udg. af JOHS. BRØNDUM-NIELSEN, 1940, s. 124. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-boedtcher01-shoot-idm140312758598336/facsimile.pdf> (tilgået 17. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Digte

Og vagtsom staaer den brune Hyrdedreng,
Som kløgtig Hjørden leder,
Og hviner i sit grønne Blad,
Saa selv Gud Pan maa smile glad!

De stolte Barberiners Slot,
Hvis høje Tag alt Solen maler,
Seer ned paa Hyrden fornemt og med Spot,
Hans spidse Hat og støvede Sandaler –
Man læser i dets Mine godt,
At bag dets Muur nu drømme Cardinaler,
At selv en Pave udsprang fra dets Rod,
En *Folk*hyrde, som at malke nok forstod.

Ak! fra det Dunkle Storhed frem kan stige,
Og Krybben fjæle det Guddommelige!
Hint lave Skur, som ydmygt trækker
Stg bort fra Fyrsteborgens Fløje –
Hvis nøgne Væg det grove Lærred dækker,
Og som endnu kan vise Sporet,
Hvor Heste forhen vrinsked og blev foret –
Har fængslet til sin Plet Europas Øje;
Og hver, som Vej til Rom kan finde,
Hver Aandrig selv af Kongerang,
Han styrer did sin Pilgrimsgang,
Thi see! der er en Genius derinde!
Det er, som ved dens Magt stg Loftet hæver,
Som om hvad ej er ædelt flyer,
Som Murens Drapperier synes Skyer,
Hvor Skjønhed frem paa Marmorfoden svæver,
Omgiven af Olympens Gudeæt
Og Christendommens milde Majestæt.